خبر

اعلام جزئیاتی از کاهش فشار آب در پایتخت

سخنگوی صنعت آب گفت: مدیریت فشار آب را قبلا اطلاع‌رسانی کرده بودیم که طبق گفته وزیر نیرو از حدود ۱۲ شب تا حدود نزدیک صبح که مردم در ساعات آسایش و در خواب هستند، فشار آب را کم می‌کنیم تا بتوانیم هم نشت شهری را کمتر و هم فرصتی برای آبگیری مخازن شهری ایجاد کنیم که در طول روز کمک‌کننده باشد.

عیسی بزرگ‌زاده، سخنگوی صنعت آب، اظهار کرد: همان‌گونه که پیش‌بینی می‌شد و از قبل اطلاع‌رسانی شده بود، به هر حال پاییز کم‌بارشی در کل کشور و بی‌بارشی در تهران بود و ما رسما وارد ششمین سال پیاپی خشک‌سالی شدیم و آثار انباشتگی سال‌های خشک‌سالی در سال ششم بیشتر خود را نشان می‌دهد.

او افزود: متأسفانه حجم آبی که در بسیاری از سدها مخصوصا سدهای تهران وجود دارد بسیار ناچیز است و برای عبور پایدار از ماه‌های پیش‌رو در واقع وضعیت شکننده‌ای دارد، به همین دلیل مجبوریم به سراغ روش‌های مختلفی برای مدیریت مصرف برویم.

سخنگوی صنعت آب گفت: هم‌اکنون مصرف آب تهران متوسط روزانه ۳۳.۵ مترمکعب در ثانیه است که حدود ۱۶ مترمکعب در آن از منابع آب زیرزمینی است و حدود ۱۷.۵ مترمکعب از منابع آب سطحی است. ما از نظر تأمین منابع حدود سه مترمکعب در ثانیه یعنی حدود ۱۰ درصد کم داریم که این ۱۰ درصد را باید به روش‌های مختلف و اصلی مانند مدیریت مصرف تأمین کنیم.

بزرگ‌زاده گفت: البته ما اقداماتی مانند مدیریت فشار در دستور کار قرار داده‌ایم و مدیریت فشار آب را قبلا اطلاع‌رسانی کرده بودیم که طبق گفته وزیر نیرو از حدود ۱۲ شب تا حدود نزدیک صبح که مردم در ساعات آسایش و در خواب هستند معمولا فشار آب را کم می‌کنیم تا بتوانیم هم نشت شهری را کمتر و هم فرصتی برای آبگیری مخازن شهری‌مان ایجاد کنیم که در طول روز کمک‌کننده باشد.

او در پایان گفت: اگر برنامه‌های سخت‌گیرانه‌تری درباره ایجاد محدودیت در مصارف در روزهای آتی بخواهیم در مناطق مختلف اعمال کنیم، حتما اطلاع‌رسانی خواهد شد تا شهروندان بتوانند امورات خود را تنظیم کنند.

بازتاب

پاسخ بانک توسعه صادرات ایران به «شرق»

بانک توسعه صادرات ایران در واکنش به مطلبی با عنوان «مطالبات مشکوک‌الوصول و سود موهوم بانک‌ها» به قلم مهدی الیاسی که در تاریخ ۱۵ آبان ۱۴۰۴منتشر شده، توضیحاتی را ارسال کرده است که در ادامه می‌خوانید:

۱. بانک توسعه صادرات ایران یکی از منضبط‌ترین بانک‌های کشور از نظر شاخص‌های سلامت مالی به شمار می‌رود، به‌طوری‌که نسبت کفایت سرمایه این بانک تقریبا دو برابر حداقل استاندارد تعیین‌شده است و بانک هیچ‌گونه اضافه‌برداشت از بانک مرکزی ندارد. همچنین، بدون در نظر گرفتن آثار تسهیلات تکلیفی، نسبت مطالبات غیرجاری آن در پایین‌ترین سطح قرار دارد.

۲. بانک توسعه صادرات ایران یک بانک تخصصی و در خدمت اهداف کلان اقتصادی کشور در زمینه توسعه زیرساخت‌های صادراتی کشور در سنوات گذشته و نه سنوات اخیر طرح‌هایی را در داخل و خارج از کشور به صورت ارزی تأمین مالی نموده که به دلایل شرایط خاص کشور (تحریم و...) دوره اجرا و بهره‌برداری از آنها با تأخیر مواجه گردیده، این موضوع دلالت بر سوخت‌شدن مطالبات بانک ندارد بلکه با بهره‌برداری از این طرح‌ها در ماه‌ها و سال‌های آتی روند بازگشت منابع تسریع خواهد شد.

۳. در ابتدای مطلب آن روزنامه به کلمه سال‌های اخیر اشاره شده که اگر عملکرد بانک در چند سال اخیر حسب همان گزارش حسابرسی مد نظر قرار می‌گرفت، ملاحظه می‌شد که در این چند سال عملکرد اعتباری بانک جهش چند برابری داشته و نه‌تنها زیان انباشته را پوشش داده بلکه سود سنواتی یا سالانه بانک نیز در این سال‌ها از رشد مناسبی برخوردار بوده است.

۴. مطالبات مشکوک‌الوصول بر اساس مقررات بانک مرکزی مطالباتی است که از سررسید بازپرداخت آنها حداقل ۱۸ ماه گذشته باشد بنابراین ارتباط آن به عملکرد سنوات اخیر موضوعیت ندارد.

۵. این بانک هیچ‌گونه پنهان‌کاری در حساب‌ها نداشته و اطلاعات مالی آن به‌طور کامل در درگاه رسمی بانک و سامانه کدال درج و افشا شده است.

۶. در بررسی گزارش منتشرشده در روزنامه شرق، بخش‌هایی از گزارش حسابرس قانونی، به‌صورت گزینشی انتخاب شده و نتایج مطرح‌شده براساس برداشت ناقص از متن گزارش است.

۷. در گزارش حسابرسی سال ۱۴۰۳ بانک تصریح شده است که ذخایر تسهیلات و مطالبات بانک از ۳۲ همت به ۶۱ همت افزایش یافته است. این افزایش به‌معنای رعایت کامل بخش‌نامه‌های بانک مرکزی و بر مبنای اصل محافظه‌کاری در حسابداری است؛ بنابراین ادعای شناسایی «سود موهوم» فاقد مبنای دقیق است، زیرا با افزایش سطح ذخایر، سود بانک کاهش یافته و نه‌تنها سود موهوم شناسایی نشده، بلکه سود اعلامی نیز کمتر از سود واقعی شناسایی شده است.

۸. امهال مطالبات در شبکه بانکی بر مبنای دستورالعمل‌های بانک مرکزی و یا مصوبات ستاد تسهیل و رفع موانع تولید انجام می‌شود و موضوعی دلخواه نیست که بانک‌ها بتوانند بدهی یک فرد یا شرکت را به کرات امهال نمایند از این رو این موضوع در تمام بانک‌های دولتی و خصولتی و گزارش‌های حسابرسی با ادبیات مشابه دیده می‌شود و ناشی از اختلاف نظر میان سازمان حسابرسی و بانک مرکزی در تفسیر بخش‌نامه‌های مرتبط است. بنابراین، استناد به این بند برای زیر سؤال بردن کل عملیات تسهیلات‌دهی شبکه بانکی، استنتاجی ناقص و غیردقیق است.

۹. در بخشی از مطلب آن روزنامه، مفهوم تسهیلات تکلیفی به‌صورت سطحی و غیرکارشناسی تفسیر شده و صرفا به تسهیلات ازدواج و فرزندآوری نسبت داده شده است؛ در حالی که بخش عمده تسهیلات تکلیفی شبکه بانکی مربوط به پروژه‌های کلان ملی و صنایع راهبردی است. این دسته از تکالیف، به دلیل نرخ بازده و شرایط بازپرداخت، می‌توانند فشار مالی قابل توجهی بر بانک‌ها ایجاد کنند و بنابراین تحلیل اثر آنها نیازمند شناخت جامع‌تری از ساختار نظام بانکی است.

۱۰. لازم به ذکر است عنوان گزارش منتشرشده نیز دارای خطای تایپی است و واژه «مشکوک‌الوصول» به‌صورت «مشکوک الوصل» درج شده که اصلاح آن برای دقت و صحت مطلب ضروری است.

در پایان، ضمن قدردانی از توجه آن رسانه به موضوعات تخصصی حوزه بانکی، انتظار می‌رود در ارائه تحلیل‌ها و گزارش‌ها، از بیان کامل و دقیق اسناد و گزارش‌های صحیح استفاده شود تا زمینه برداشت‌های نادرست و ایجاد نگرانی عمومی فراهم نشود.

«شرق» به ابهام خروج منابع مالی از بانک آینده در آستانه فرایند انحلال می‌پردازد

پول گمشده آینده

نوید خیرخواه: صبح اولین روز از آبان ۱۴۰۴، کارمندان بانک آینده در حالی پشت باجه‌های خود می‌نشستند که دیگر بانک آینده‌ای وجود نداشت! آنها در سکوتی غیرعادی فرورفته بودند، خبر اجرای گزیر (فرایند مدیریت بانک‌های منحل‌شده) منتشر شد. حالا دیگر بانکی به نام آینده وجود ندارد. در روزهایی که شاخص‌های پولی کشور از ناترازی بانک‌ها خبر می‌دادند، نشانه‌های بحران بانک آینده برای ناظران مالی پنهان نمانده بود. حجم بدهی‌های بین‌بانکی بالا می‌رفت، تسهیلات کلان بازنمی‌گشت و تعهدات کوتاه‌مدت از توان تأدیه فراتر می‌رفت؛ اما تا مدت‌ها، هیچ نهادی تصمیم قاطعی نگرفت. نتیجه، انباشتی از زیان‌های پوشیده بود که در ظاهر با صورت‌های مالی حسابرسی‌شده قابل پنهان‌شدن به‌نظر می‌رسید، اما در واقعیت، پایه‌های بانکی را که روزی از دل بخش خصوصی بیرون آمده بود، فروریخت.

اکنون با گذشت تنها دو هفته از اجرای گزیر، آنچه از بانک آینده باقی مانده، نه ساختمان‌هایی با تابلوهای خاموش، که نشانه‌ای از بنیه فرسوده سیاست‌گذاری مالی در کشور است. تجربه‌ای که در قاب رسمی به‌عنوان انتقال موفق سپرده‌ها روایت شد، در واقع فصل پایانیِ سال‌ها چشم‌پوشی از ناترازی، نظارت‌های بی‌اثر و تصمیم‌هایی است که دیر گرفتَه شدند.

یک حساب و کتاب ساده و ابهامی مسئله‌دار!

شروع ماجراجویی‌مان در این گزارش را به اعداد می‌سپاریم. در گزارش‌های رسمی سامانه کدال، مانده‌سپرده‌های بانک آینده تا ۳۱ شهریور ۱۴۰۴ حدود ۲۶۸ هزار میلیارد تومان ثبت شده بود. با درنظرگرفتن سود معمول سپرده‌ها و طبق یک حساب و کتاب ساده، رقم سپرده‌ها در اول آبان باید نزدیک به ۲۷۳ هزار میلیارد تومان می‌بود اما آنچه حمیدرضا غنی‌آبادی، مدیرکل نظارت بانکی بانک مرکزی اعلام کرد، ۲۴۵ هزار میلیارد تومان بود؛ یعنی کاهشی حدود ۲۸ هزار میلیارد تومان در کمتر از یک ماه. این اختلاف، در ظاهر ساده، معنایی خطیر داشت: بخشی از منابع سپرده‌گذاری‌شده، پیش از آغاز گزیر از شبکه خارج شده بود.

این مسئله توسط میثم ظهوریان، نماینده مجلس شورای اسلامی و عضو کمیسیون اقتصادی، در گفت‌وگویی کوتاه با «شرق» مطرح شد که حدود ۴۰ هزار میلیارد تومان از منابع بانک آینده در روزهای منتهی به اجرای گزیر از حساب‌ها خارج شده است هرچند مصطفی قمری‌وفا، سخنگوی بانک مرکزی در گفت‌وگو با «شرق» این ادعا را رد می‌کند اما حتی بانک مرکزی هم در این زمینه شفاف‌سازی نکرده و تنها به تکذیب ماجرا بسنده می‌کند.

با این حال این پایان ماجرا نبود، رسانه‌های مختلف از هر جناح و مسلک سیاسی، در اخبار خود این مسئله را مطرح کردند که این خروج احتمالا به برداشت سپرده‌های سهام‌دار عمده مرتبط بوده است. اگرچه برخی منابع از اعدادی به مراتب کمتر از ۲۴۵ هزار میلیارد تومان سپرده منتقل‌شده از بانک آینده به بانک ملی خبر می‌دهند؛ اما «شرق» این روایات را نه تأیید می‌کند و نه تکذیب، اما وجود اختلاف ارقام میان آمار مسئولان بانک مرکزی و داده‌های سامانه کدال را واقعیتی انکارناپذیر می‌داند.

بر اساس داده‌های صورت‌های مالی منتشرشده در سامانه کدال، بدهی بانک آینده به بانک‌ها و مؤسسات اعتباری در اول فروردین ۱۴۰۳ حدود ۲۴۳.۴ هزار میلیارد تومان بوده و این عدد در پایان همان سال به ۳۵۴.۴ هزار میلیارد تومان رسیده است. تنها شش ماه بعد، در شهریور ۱۴۰۴، بدهی به ۴۸۵.۳ هزار میلیارد تومان افزایش یافته؛ یعنی تقریبا دوبرابرشدن بدهی در بازه‌ای ۱۸ماهه. کارشناسان بانکی می‌گویند این شتاب در افزایش بدهی، نه حاصل فعالیت معمول بانکی بلکه حاصل سرپوش‌گذاری موقت بر زیان‌ها از طریق استقراض از سایر بانک‌ها بوده است. بدهی‌هایی که در نهایت، از محل منابع بانک مرکزی جبران می‌شوند و به تورمی که امان مردم را بریده، فشار بیشتری وارد می‌کند.

محاسبات رسمی نشان می‌دهد بانک آینده با ۵۰۰ هزار میلیارد تومان زیان انباشته و سرمایه منفی ۵۰۲ هزار میلیارد تومان روبه‌روست؛ معادل منفی ۵۰۰ درصد کفایت سرمایه. ۷۵ درصد تسهیلات اعطایی این بانک به شرکت‌ها و اشخاص وابسته خود بانک داده شده و ۸۵ درصد تسهیلات غیرجاری است. به زبان ساده، بیش از نیمی از دارایی‌های بانک منجمد است و نقدشوندگی ندارد.

از عدد تا واقعیت

وقتی ترازنامه‌ها ورق خوردند، واقعیت تلخ‌تر از رقم‌ها بود. بانک آینده مدت‌ها پیش از آبان ۱۴۰۴، دچار ناترازی عمیق شده بود. تسهیلات کلان معوق، بخش قابل‌توجهی از دارایی‌های غیرمولد و وابستگی کامل به اضافه‌برداشت‌ها، دیگر بازگشتی باقی نگذاشته بود. تصمیم برای تجمیع سپرده‌ها در بانک ملی اگرچه با هدف دفاع از سپرده‌گذاران انجام شد، اما معنای پنهانش این بود که هیچ راه‌حل عملی برای بازگرداندن بانک به حیات طبیعی وجود ندارد.

بانک مرکزی در همان سال‌های نخست انحراف، یعنی حوالی ۱۳۹۷، مدیران وقت بانک آینده را به هیئت انتظامی معرفی و محکومیت‌های سنگین برایشان اخذ کرده بود. با وجود این، ابزار قانونی برای حل‌وفصل مؤثر بانک‌ها وجود نداشت. تا پیش از قانون جدید بانک مرکزی در سال ۱۴۰۳، ساختار نظارتی کشور براساس قانون پولی و بانکی قدیمی عمل می‌کرد؛ قانونی که به باور کارشناسان، حتی برای مهار مؤسسات کوچک اعتباری ناکافی بود. در نتیجه، پرونده بانک آینده سال‌ها میان دستگاه‌های مختلف در رفت‌وبرگشت بود. مدیران متخلف رفتند، مدیران منتسب به وزارت اقتصاد آمدند، ولی ریشه ناترازی باقی ماند. بانک مرکزی در آن دوران تنها می‌توانست دستور اصلاح ترازنامه بدهد یا مدیران را برکنار کند، اما اجازه تصرف یا اعمال سرپرستی نداشت. ابزاری که بعدها در ماجرای مؤسسات اعتباری توسعه، کاسپین و نور با مجوز شورای هماهنگی اقتصادی سران قوا به شکل استثنائی به بانک مرکزی داده شد.

البته که در سال ۱۳۹۷ هم کار از کار گذشته بود. داستان، زخمی کهنه‌تر را روایت می‌کند. در سال ۱۳۹۲، هنگامی که بانک آینده از دل بانک ناکارآمد تات و چند مؤسسه اعتباری ناتراز متولد شد، بسیاری از کارشناسان در همان زمان هشدار داده بودند این بانک با منابع ناسالم و ساختار شرکتی معیوب شکل گرفته است. حتی بانک مرکزی وقت نامه‌ای رسمی برای انحلال بانک تات تنظیم کرده بود. اما تصمیم گرفته شد تا مدارا شود.

نتیجه این مدارا، بر اساس محاسبات اخیر، معادل رشد صدبرابری ناترازی نسبت به سال ۱۳۹۲ بوده است. اگر خیلی زودتر این تصمیم گرفته می‌شد، شاید با سه تا چهار هزار میلیارد تومان زیان قابل جمع‌بندی بود. امروز رقم به ۵۰۰ تا۶۰۰ هزار میلیارد تومان رسیده است. تأخیر تصمیم در نظام بانکی، گاه از خود خطا پرهزینه‌تر است.

هزینه‌های یک تعلل

به‌اعتقاد تحلیلگران بانکی، تصمیم دیرهنگام برای اجرای گزیر، یکی از پرهزینه‌ترین تأخیرهای نظارتی سال‌های اخیر بوده است. اگر فرایند مداخله در نیمه نخست ۱۴۰۳ آغاز می‌شد، کل بدهی‌ها احتمالا زیر ۴۰۰ هزار میلیارد تومان باقی می‌ماند و زیان ناشی از خروج منابع به حداقل می‌رسید. اما با گذشت هر ماه، بدهی میان‌بانکی بزرگ‌تر شد و شکاف میان سپرده و دارایی‌های واقعی عمق گرفت. نتیجه، بانکی بود که در ظاهر زنده بود اما در عمل از درون خالی شده بود.

روایت رسمی از ماجرا، انتقالی آرام و بدون تنش را توصیف می‌کرد؛ اما داده‌ها داستان دیگری می‌گفتند. در عمل، بانک آینده دیگر بانکی نبود که بتوان درباره‌اش از «اصلاح ساختار» سخن گفت. ترازنامه‌اش مثل پرونده‌ای نیمه‌سوخته بود که هر ردّ حساب در آن به بن‌بست می‌رسید. گزارش‌های میدانی نشان می‌داد در هفته‌های آخر پیش از گزیر، برخی شعبه‌ها حتی توان پرداخت روزانه سپرده‌های خرد را از دست داده بودند و سرفصل دسترسی محدود در سامانه‌های بین‌بانکی معنای تازه‌ای پیدا کرده بود. در سطح بانک مرکزی، روایت‌ها از ماجرای پایان کار آینده متفاوت است. برخی مدیران بانکی می‌گویند تصمیم به گزیر از ماه‌ها قبل قطعی بود اما به‌دلیل ملاحظات، اجرای آن عقب افتاد. ملاحظاتی شبیه به همان دورانی که مدارا شد. همین تأخیر، امروز خود به موضوع سؤال تبدیل شده است. کارشناسان می‌گویند اگر بانک آینده در همان مقطع که بدهی‌اش از مرز ۳۵۰ همت عبور کرد متوقف می‌شد، نزدیک به ۱۵۰ همت از هزینه‌های کنونی به اقتصاد کشور تحمیل نمی‌شد. اعداد خشک نیستند، زبان اقتصادند و زبان اقتصاد به‌ندرت اشتباه می‌کند.

فراتر از ترازنامه، بحث اصلی بر سر نسبت عدالت با اقتصاد است: چه کسی باید پاسخ ناترازی‌ای را بدهد که از دل تعلل بیرون آمده است؟ پرونده‌های حقوقی صاحبان پیشین بانک سال‌ها پیش بسته شد، اما رد تصمیم‌هایشان همچنان در ارقام جا مانده است. پروژه‌هایی مانند ایران‌مال امروز به نماد ناکارآمدی سرمایه‌گذاری بانکی بدل شده‌اند؛ منابعی که به نام توسعه قفل شدند و در عمل، مسیر نقدینگی یک کشور را منحرف کردند.

وقتی در فاصله یک ماه، ۳۰ تا ۴۰ هزار میلیارد تومان پول جابه‌جا می‌شود و هیچ مقام رسمی نمی‌تواند توضیحی روشن بدهد، پرسش دیگر فقط این نیست که پول‌ها کجا رفته‌اند، بلکه این است که چه سازوکاری اجازه داده است چنین اتفاقی رخ دهد؟ بانک آینده حالا در شبکه بانکی نامی خاتمه‌یافته است، اما اثرش ادامه دارد. بدهی ۵۰۰ هزار میلیارد تومانی که از آن به جا مانده، هنوز در دفاتر سایر بانک‌ها ثبت است و سودش روی ترازنامه کل شبکه می‌نشیند. سپرده‌گذاران خرد شاید پول خود را از بانک ملی دریافت کنند اما اعتمادِ ازدست‌رفته به کلیت شبکه بانکی، به‌سادگی بازنمی‌گردد. در اقتصاد، پول با تزریق برمی‌گردد؛ اما اعتماد نه. حالا تنها چیزی که از آینده باقی مانده، گزارشی است شبیه آیینه‌ای شکسته: بخشی از تصویر هنوز روشن است، بخش دیگر میان لکه‌ها و انحراف ارقام گم شده. آینده‌ای که روشن نبود، تنها روایت نیست؛ توصیف یک نظام بانکی است که سال‌هاست در تاریکی به کار خود ادامه می‌دهد.

در گزارش‌های رسمی سامانه کدال، مانده‌سپرده‌های بانک آینده تا ۳۱ شهریور ۱۴۰۴ حدود ۲۶۸ هزار میلیارد تومان ثبت شده بود. با درنظرگرفتن سود معمول سپرده‌ها و طبق یک حساب و کتاب ساده، رقم سپرده‌ها در اول آبان باید نزدیک به ۲۷۳ هزار میلیارد تومان می‌بود اما آنچه حمیدرضا غنی‌آبادی، مدیرکل نظارت بانکی بانک مرکزی اعلام کرد، ۲۴۵ هزار میلیارد تومان بود؛ یعنی کاهشی حدود ۲۸ هزار میلیارد تومان در کمتر از یک ماه. این اختلاف، در ظاهر ساده، معنایی خطیر داشت: بخشی از منابع سپرده‌گذاری‌شده، پیش از آغاز گزیر از شبکه خارج شده بود.

((آگهی احضار متهم))

وزارت دادگستری
سازمان تعزیرات حکومتی
اداره کل استان خوزستان

کلاسه پرونده: ۱۴۰۴۰۰۱۱۷۱۴۲۰۰۰۲۳۱

با توجه به کشف مقادیری کالای قاچاق شامل ۶۰۰ لیتر گازوئیل موضوع گزارش شماره ۴۰/ق/۱۴۰۳/۷۰۴۷/۲۱۰۴/۴۷ – ۱۴۰۴/۰۷/۲۷ پاسگاه مرزی دریایی سجافی شهرستان هندیجان و عدم شناسایی متهم در اجرای ماده ۱۷۴ قانون آیین دادرسی در امور کیفری به صاحب یا صاحبان کالای مکشوفه ابلاغ می گردد جهت رسیدگی ظرف مدت حداکثر یک ماه از تاریخ نشر آگهی به شعبه اول بدوی ویژه رسیدگی به تخلفات قاچاق کالا و ارز به نشانی خوزستان شهرستان هندیجان – خیابان بسیج – انتهای خیابان حجاب ساختمان آموزش و پرورش قدیم اداره تعزیرات حکومتی شهرستان هندیجان مراجعه نمایند. در صورت عدم حضور متهم یا متهمین وفق مقررات قانونی اقدام به صدور رأی می گردد.

شناسه آگهی : ۲۰۴۵۵۴۵

۵۰۴۶

امین‌الله ساجدی کیا – رئیس شعبه اول بدوی ویژه قاچاق کالا و ارز تعزیرات حکومتی شهرستان هندیجان

((آگهی احضار متهم))

وزارت دادگستری
سازمان تعزیرات حکومتی
اداره کل استان خوزستان

نظر به کشف یک دستگاه موتور سیکلت هوندا اسکوی مشکی رنگ مجهول المالک موضوع گزارش شماره ۰۴/۲۱۵۹۳۸/۶۰۴۹۹/۱۷ مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۰۳ پلیس آگاهی نیروی انتظامی این شهرستان در شعبه اول بدوی ویژه رسیدگی به تخلفات قاچاق کالا و ارز تعزیرات حکومتی شهرستان دزفول پرونده به شماره ۱۴۰۴۰۰۱۱۷۱۴۲۰۰۰۰۹۷ قاچاق کالاو ارز تحت نظر است بالتفات به این که ابلاغ اوراق احضاریه بواسطه نامعلوم بودن محل اقامت مالک میسر نگردیده و اقدامات این شعبه جهت شناسایی صاحب کالا به نتیجه نرسیده است.

فلذا بدینوسیله در اجرای ماده ۱۷۴ قانون آئین دادرسی کیفری مصوب ۹۲/۱۲/۰۴ مجلس شورای اسلامی مراتب به متهم یا متهمین مالک کالا موصوف ابلاغ تا ظرف مدت یک ماه از تاریخ درج آگهی، در شعبه اول بدوی ویژه رسیدگی به تخلفات قاچاق کالا و ارز تعزیرات حکومتی این شهرستان به منظور پاسخگویی و دفاع از اتهام انتسابی حاضر گردد به نحوی که پس از انقضا یک ماه از تاریخ انتشار این آگهی در صورت عدم حضور مطابق با قانون آئین دادرسی کیفری تصمیم غیابی اتخاذ می گردد.

دزفول، خ قانون بهارستان ۴ جنب استادیوم شهید مجدیان

شناسه آگهی : ۲۰۴۵۵۳۸

۵۰۴۵

حسن پور رئیس شعبه اول بدوی ویژه رسیدگی به تخلفات قاچاق کالا و ارز تعزیرات حکومتی شهرستان دزفول

شرکت پالایش نفت امام خمینی(ره) شازند (سهامی عام)

آگهی مزایده عمومی (شماره درخواست PA-0407-MA)
فروش ۱۰عدد الکتروموتورازرده خارج
به مقدار تقریبی ۴۰،۰۰۰کیلوگرم

شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) در نظردارد مزایده عمومی (فروش ۱۰عدد الکتروموتور از رده خارج به مقدار تقریبی ۴۰،۰۰۰کیلوگرم) را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(به شماره مزایده۱۰۰۴۰۹۲۴۴۷۰۰۰۰۰۶) برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مزایده از دریافت و تحویل اسناد تا ارسال دعوت‌نامه جهت سایر مراحل مزایده، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) به آدرس WWW.SETADIRAN.IR انجام خواهد شد. لازم است مزایده گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مزایده محقق سازند. تاریخ انتشار فراخوان در سامانه تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۱۹ می‌باشد.

ردیف	شماره درخواست	شرح مختصر کالا	مقدار/تعداد کیلوگرم	واحد	قیمت پایه	مبلغ تضمین شرکت در مزایده (ریال)
۱	PA-0407-MA	۱۰عدد الکترو موتورازرده خارج	۴۰،۰۰۰ تقریبی	کیلوگرم		۱،۶۰۰،۰۰۰،۰۰۰

مهلت ارائه پیشنهاد: ازتاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۱۹ تا تاریخ۱۴۰۴/۰۹/۱۶ تا ساعت ۱۵:۳۰
زمان بازدید: از ۱۴۰۴/۰۸/۲۴ تا تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۸
مهلت دریافت اسنادمزایده: تا تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۰۲
زمان بازگشایی: تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۸ ساعت ۰۹:۰۰
زمان اعلام برنده: تاریخ۱۴۰۴/۰۹/۱۹ ساعت ۰۹:۱۰
اطلاعات تماس دستگاه مزایده گزار:
آدرس : اراک، کیلومتر ۲۰ جاده بروجرد، سه راهی شازند، شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند، اداره تدارکات و امور کالا. تلفن:۳۳۴۹۲۹۱۱-۳۳۴۹۲۸۴۴-۰۸۶
آدرس اینترنتی: WWW.IKORC.IR

روابط عمومی و بین الملل شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند

۵۰۱۹